Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети разширен състав)

8 юли 2020 година*

„Обществено здраве — Специфични правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация — Изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия — Член 12, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕО) № 854/2004 — Комитология — Задължение за мотивиране — Право на защита — Правомощия на Комисията — Равно третиране — Пропорционалност“

По дело T-429/18

**BRF SA**, установено в Итажаи (Бразилия),

**SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA**, установено в Итажаи,

за които се явяват D. Arts и G. van Thuyne, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

**Европейска комисия**, за която се явяват A. Lewis, B. Eggers и B. Hofstötter, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 на Комисията от 8 май 2018 година за изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия (ОВ L 118 г., 2018 г., стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав),

състоящ се от: D. Gratsias (докладчик), председател, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, V. Valančius и R. Frendo, съдии,

секретар: S. Spyropoulos, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 януари 2020 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

## Решение

### Обстоятелствата по спора

1 Жалбоподателите, BRF SA и SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, са част от групата BRF capital, която е вертикално интегрирана и се занимава с производство и разпространение на месо, включително птиче месо, в повече от 150 държави. През 2017 г. посочената група изнася чрез жалбоподателите 152 107 тона птиче месо от Бразилия за пазара на Европейския съюз, което представлява около 38 % от общия внос от тази държава за посочената година.

2 Десет предприятия, които принадлежат на първия жалбоподател, и две предприятия, които принадлежат на втория жалбоподател, са включени в списъците, изготвени в съответствие с член 12 от Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 2004 г., стр. 206; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 132), в качеството им на предприятия, които изнасят месо и месни продукти, включително птиче месо, за пазара на Съюза. Въпросните списъци включват предприятията, чиито продукти от животински произход могат да бъдат внасяни в Съюза.

3 На 21 февруари 2018 г., в съответствие с член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004, Европейската комисия представя за становище на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите (наричан по-нататък „Постоянният комитет“) проект на регламент за изпълнение относно премахването на някои предприятия от трети държави от списъка на предприятията, от които могат да бъдат внасяни продукти от животински произход в Съюза. Всички засегнати предприятия се намират в Бразилия.

4 На 10 април 2018 г. Комисията внася в Постоянния комитет първа редакция на проекторегламента за изпълнение, посочен в точка 3 по-горе. На 19 април 2018 г. Комисията внася втора редакция на посочения проект. Постоянният комитет я обсъжда на заседанието си от 19 април 2018 г. и същия ден дава положителното си становище.

5 На 8 май 2018 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/700 за изменение на списъците на предприятия от трети държави, от които е разрешен вносът на конкретно посочени продукти от животински произход, по отношение на определени предприятия от Бразилия (ОВ L 118, 2018 г., стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент за изпълнение“).

6 По силата на обжалвания регламент за изпълнение определен брой бразилски предприятия, сред които дванадесетте предприятия, принадлежащи на жалбоподателите и посочени в точка 2 по-горе, са премахнати от въпросните списъци.

7 От съображения 4—6 от обжалвания регламент за изпълнение става ясно, че решението за премахване на посочените предприятия от тези списъци се основава на уведомяването, направено посредством системата за бързо предупреждение (наричана по-нататък „RASFF“), за „голям брой сериозни и повтарящи се случаи“ на несъответствие с изискванията на Съюза, дължащи се на присъствието на салмонела в месо от домашни птици и заготовки от месо от домашни птици от тези предприятия. Освен това бразилските органи не предприели изискуемите коригиращи действия за преодоляване на констатираните пропуски, поради което тези органи не можели повече да се смятат за предоставящи достатъчно гаранции за спазването на правилата относно общественото здраве, що се отнася до вноса на разглежданите продукти.

8 От друга страна, по информация на бразилските органи през март 2018 г. в Бразилия са били установени случаи на измама, касаещи сертифицирането в лабораторни условия на месо и месни продукти, изнасяни за Съюза. Свързаните с тях разследвания сочели, че по отношение на предприятията, принадлежащи на жалбоподателите, няма достатъчно гаранции, че се придържат към изискванията на Съюза.

**Производството и исканията на страните**

9 На 13 юли 2018 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд. Писмената защита, репликата и дупликата са представени съответно на 28 септември и 22 ноември 2018 г. и 7 януари 2019 г.

10 С отделна писмена молба, подадена в секретариата на Общия съд на 13 юли 2018 г. и заведена под номер T-429/18 R, жалбоподателите искат да бъде спряно изпълнението на обжалвания регламент за изпълнение.

11 С писмо от 9 януари 2019 г. страните са уведомени за приключването на писмената фаза на производството и за възможността да поискат да бъде проведено съдебно заседание при условията, предвидени в член 106 от Процедурния правилник на Общия съд. С писмо от 30 януари 2019 г. жалбоподателите искат да бъде проведено съдебно заседание.

12 С определение от 13 февруари 2019 г., BRF и SHB Comércio e Indústria de Alimentos/Комисия (T-429/18 R, непубликувано, EU:T:2019:98) председателят на Общия съд отхвърля молбата за спиране на изпълнението на обжалвания регламент за изпълнение, без да се произнася по съдебните разноски.

13 Тъй като двама от членовете на пети състав са възпрепятствани да заседават, други двама съдии са назначени за попълване на съдебния състав.

14 По предложение на пети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния си правилник да преразпредели делото на разширен съдебен състав.

15 В рамките на процесуално-организационните действия, предприети на 29 януари, 12 септември и 21 ноември 2019 г., Общият съд иска от страните да отговорят на редица въпроси и да представят определени документи. Страните изпълняват тези искания в определените срокове.

16 Съдебното заседание за изслушване на устните състезания е проведено на 21 януари 2020 г.

17 Жалбоподателите искат от Общия съд:

– да отмени обжалвания регламент за изпълнение в неговата цялост или, при условията на евентуалност, в частта, която се отнася до предприятията, които им принадлежат,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

18 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

**От правна страна**

19 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания, съответно:

– нарушение на задължението за мотивиране,

– нарушение на правото им на защита,

– нарушение на член 12, параграф 2 и параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004,

– нарушение на принципа на недопускане на дискриминация,

– нарушение на принципа на пропорционалност,

– нарушение на член 291, параграф 3 ДФЕС и на членове 3, 10 и 11 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 2011 г., стр. 13).

20 Освен че оспорва всички тези основания по същество, Комисията твърди, че е недопустимо жалбоподателите да искат обжалваният регламент за изпълнение да бъде отменен в неговата цялост, тъй като освен дванадесетте предприятия, които принадлежат на жалбоподателите, този регламент има за цел да премахне от списъците, изготвени в съответствие с член 12 от Регламент № 854/2004, осем други предприятия, които не са свързани с жалбоподателите.

21 Следователно трябва да се установи в каква степен жалбоподателите са процесуално легитимирани да искат отмяната на обжалвания регламент за изпълнение.

***По процесуалната легитимация на жалбоподателите***

22 За да се установи дали жалбоподателите са процесуално легитимирани, в началото следва да се прецени естеството на обжалвания регламент за изпълнение. За тази преценка е необходимо да се изложи контекстът, в който е приет регламент за изпълнение от този вид.

23 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 1, параграф 1 от Регламент № 854/2004 последният определя специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход. Така глава II от посочения регламент, която включва членове 3—8, е посветена на официалния контрол по отношение на предприятия в Съюза, докато глава III, включваща членове 10—15, е посветена на процедурите относно вноса.

24 Що се отнася до процедурите относно вноса, член 11, параграф 1 от Регламент № 854/2004 предвижда, че продуктите от животински произход се внасят само от трета държава или част от трета държава, която е включена в списък, съставен и актуализиран от Комисията по силата на изпълнителен акт, приет в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2 от същия регламент.

25 Условията, на които трябва да отговаря трета държава, за да бъде включена в такъв списък, са установени в член 11, параграфи 2—4 от Регламент № 854/2004, изменени съгласно член 60 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на

животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216), които препращат към членове 46 и 48 от последния регламент.

26 Тези условия се отнасят основно до това компетентните органи на третата държава да предоставят достатъчни гаранции за спазването или придържането на тяхното национално законодателство към законодателството на Съюза в областта на фуражите и храните и правилата за опазване на здравето на животните. В този смисъл се взема предвид и законодателството на третата държава, по-специално относно продуктите от животински произход, използването на ветеринарни лекарствени продукти, приготвянето и употребата на храни и хигиенните условия. За тази цел Комисията може да извършва официален контрол в третите държави. Този контрол засяга по-специално законодателството на третата държава, организацията, компетентността и степента на независимост на компетентните органи, обучението на техния персонал, ресурсите им, ефективността на тяхното функциониране и накрая, уверенията, които може да даде третата държава относно спазването или придържането към изискванията на правото на Съюза.

27 В това отношение следва също да се отбележи, че Бразилия е включена, първо, в приложение I към Регламент (ЕО) № 798/2008 на Комисията от 8 август 2008 година за установяване на списък от трети страни, територии, зони или подразделения, от които са разрешени вносът и транзитът през Общността на домашни птици и продукти от домашни птици, и относно изискванията за ветеринарно сертифициране (ОВ L 226, 2008 г., стр. 1), и второ, в приложение II към Регламент (ЕС) № 206/2010 на Комисията от 12 март 2010 година за установяване на списъци на трети страни, територии или части от тях, от които е разрешен вносът в Европейския съюз на някои животни и прясно месо и за определяне на изискванията за ветеринарното сертифициране (ОВ L 73, 2010 г., стр. 1). Тези регламенти са приети по-специално на основание член 11, параграф 1 от Регламент № 854/2004.

28 Това включване на Бразилия обаче не е достатъчно, за да се внасят продукти от животински произход на територията на Съюза от тази държава. Всъщност в член 12, параграф 1 от Регламент № 854/2004 е посочено, че освен в особени случаи, предвидени в същата разпоредба, продукти от животински произход могат да се внасят в Съюза само ако са експедирани от и получени или подготвени в предприятия, които са включени в списъци, изготвени и актуализирани за тази цел от органите на съответната трета държава.

29 Условията за включване на предприятие в някой от списъците, посочени в точка 28 по-горе, са указани в член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004. По-специално според тази разпоредба дадено предприятие може да бъде включено в такъв списък само ако компетентният орган на третата държава по произход гарантира, че:

– това предприятие, заедно с други предприятия, обработващи суровината от животински произход, която се използва за производството на съответните продукти от животински произход, съответства на изискванията на Съюза в съответната област или на изискванията, които са били определени като равностойни на тях, когато се решава дадената трета държава да бъде добавена към съответния списък в съответствие с член 11,

– официален инспекторат в дадената трета държава извършва надзор над предприятията и предоставя на Комисията, при необходимост, цялата информация, свързана с надзора на предприятията, доставящи суровините,

– разполага с реални правомощия да спре износа от предприятията за Съюза в случай, че те не отговарят на изискванията, посочени в първото тире по-горе.

30 Освен това според член 12, параграф 3 от Регламент № 854/2004 компетентните органи в трети държави, които са включени в списъци, изготвени и актуализирани в съответствие с изискванията на член 11 от същия регламент, гарантират, че списъците на предприятията, посочени в член 12, параграф 1 от него, са съставени, актуализирани и предадени на Комисията. Според член 12, параграф 5 от посочения регламент Комисията приема необходимите разпоредби, за да може актуализирани в съответствие със същия член варианти на всички списъци да бъдат предоставени на обществеността.

31 От това следва, че по силата на Регламент № 854/2004, за да се внасят продукти от животински произход на територията на Съюза, трябва да са изпълнени две кумулативни условия.

32 Първо, третата държава по произход на тези продукти трябва да е включена в списък на държави, които Комисията смята за годни да предоставят определени гаранции във връзка с правната им система относно продуктите от животински произход. Този списък се изготвя и актуализира по силата на изпълнителен акт, който Комисията приема в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2 от Регламент № 854/2004.

33 Второ, разглежданите продукти трябва да са от предприятия, които са включени в изготвен от компетентния орган на третата държава списък, по отношение на които предприятия този орган предоставя описаните в точки 29 и 30 по-горе специфични гаранции.

34 Така, за разлика от списъците на държави, от които е разрешен вносът на някои продукти от животински произход, списъците на предприятията износители се изготвят и актуализират от компетентните органи на третите държави, които ги съобщават на Комисията, като последната има за задача само да направи тези списъци общодостъпни.

35 Това разпределение на задачите между Комисията и компетентните органи на третите държави, установено с Регламент № 854/2004, изисквало да се предвиди защитна мярка в полза на опазването на общественото здраве в Съюза. Така според член 12, параграф 4, буква в) от същия регламент, когато счита, че е необходимо да се измени списък с предприятия, изготвен от органите на трета държава, предвид относимата информация, която се съдържа в докладите от проверките в Съюза, или в уведомления по системата за бързо предупреждение, въведени за тази цел по силата на член 50 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68), Комисията информира всички държави членки и включва точката в дневния ред на следващото заседание на съответната секция на Постоянния комитет, за да се произнесе той, при необходимост, в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2 от Регламент № 854/2004. Тази процедура води до приемането на изпълнителен акт, какъвто е обжалваният регламент за изпълнение, с който се изменя списъкът на предприятията от третите държави, чиито продукти от животински произход могат да бъдат внасяни в Съюза.

36 Следователно член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004 оправомощава Комисията да приеме изпълнителен акт, по силата на който да се изменят списъците, изготвени от компетентните органи на третите държави. От точка 29 по-горе следва, че изменението на такъв списък може да се окаже необходимо, когато компетентният орган на третата държава по произход не може повече да се смята за предоставящ описаните в член 12, параграф 2 от посочения регламент гаранции по отношение на някои предприятия. В това отношение, както между другото изтъкват жалбоподателите в рамките на третото основание (вж. т. 97 по-долу), член 12, параграф 4 от този регламент не предвижда Комисията да преценява отделните действия на посочените предприятия като такива, а единствено да направи оценка на надеждността на предоставените спрямо тях гаранции от компетентните органи. Тази

надеждност може да се постави под съмнение поради наблюдавани слабости в организацията и функционирането на посочените органи, но също и с оглед на предприетите от тях действия, когато се сблъскат със случаи на неспазване от страна на отделни предприятия на изискванията, посочени в член 12, параграф 2, буква а) от същия регламент. Комисията следва евентуално да вземе предвид обстоятелства, свързани с преобладаващото положение в рамките на едно или повече предприятия, единствено доколкото те са релевантни за преценката надеждни ли са гаранциите на органите на третата държава.

37 Следва също да се подчертае, че противно на твърденията на жалбоподателите (вж. т. 92 по-долу) предприятията, които са включени в списъка на предприятията на третите държави, чиито продукти от животински произход могат да бъдат внасяни в Съюза, не се ползват от индивидуално право, което им било предоставено по силата на акт на правото на Съюза и което имало за предмет износа на техните продукти на пазара на Съюза. Всъщност, от една страна, правото на Съюза предвижда, че износът на продуктите от животински произход за пазара на Съюза зависи от включването на съответната трета държава в списъка, предвиден в член 11 от Регламент № 854/2004. От друга страна, включването на предприятията, принадлежащи на жалбоподателите, в списъците, предвидени в член 12 от същия регламент, не се извършва от институция, орган, служба или агенция на Съюза, а само от органите на съответната трета държава, при това изключително за целите на функционирането на системата от гаранции, изложена в точки 23—34 по-горе, що се отнася по-специално до втората ѝ част, описана в точки 28—30, 33 и 34 по-горе.

38 Така изпълнителен акт, какъвто е обжалваният регламент за изпълнение, по силата на който Комисията премахва някои предприятия от списъците, изготвени от компетентните органи на трета държава, не представлява съвкупност от индивидуални актове, имащи за предмет отмяната на право, за което се твърди, че е предоставено на тези предприятия. Всъщност въпросният изпълнителен акт изменя второто от двете условия, на които трябва да отговаря, както бе посочено в точка 33 по-горе, всяка партида с продукти от животински произход, изнасяна за пазара на Съюза, а именно условието, което се отнася до гаранциите, предоставени от органите на третата държава по произход и свързани с ефективното прилагане на релевантното законодателство на последната. Предвид този си предмет, обжалваният регламент за изпълнение установява правилото, че вносът за пазара на Съюза на продуктите от животински произход от посочените в него предприятия вече не е разрешен. Това правило важи за всички икономически оператори, които биха били заинтересовани от вноса на такива продукти от тези предприятия, но и за митническите органи на държавите членки на Съюза, така че обжалваният регламент за изпълнение е с общо приложение (вж. по аналогия решение от 30 септември 2003 г., Eurocoton и др./Съвет, C-76/01 P, EU:C:2003:511, т. 73).

39 В този смисъл, в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС следва да се установи дали и в каква степен жалбоподателите са пряко и евентуално лично засегнати от обжалвания регламент за изпълнение.

40 Според постоянната съдебна практика условието, предвидено в член 263, четвърта алинея ДФЕС, дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от акта — предмет на обжалване, изисква наличието на два кумулативни критерия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици за правното положение на частноправните субекти, и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. решение от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Комисия/Ferracci, C-622/16 P—C-624/16 P, EU:C:2018:873, т. 42 и цитираната съдебна практика).

41 В това отношение се налага констатацията, че по силата на единствения обжалван регламент за изпълнение продуктите от посочените в приложението към него предприятия, не отговарят повече на второто условие, което трябва да бъде изпълнено, за да се изнасят за пазара на Съюза (вж. т. 26—30, 33 и 34 по-горе). Така, посоченият регламент за изпълнение поражда пряко последици за правното положение на жалбоподателите, доколкото изключва ipso iure всякакъв внос на продукти от животински произход от предприятия, включени в приложението към него и принадлежащи на жалбоподателите. От друга страна, той не оставя никакво право на преценка на натоварените с неговото прилагане митнически органи на държавите членки, които са негови адресати, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер.

42 Очевидно е обаче, че правното положение на жалбоподателите е засегнато само доколкото обжалваният регламент за изпълнение има за цел да премахне от списъците, изготвени в съответствие с член 12 от Регламент № 854/2004, предприятията, които им принадлежат. Следователно жалбоподателите са пряко засегнати от този регламент за изпълнение единствено по отношение на последните предприятия.

43 Освен това като незаконодателен акт с общо приложение обжалваният регламент за изпълнение представлява подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС (вж. в този смисъл решение от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Комисия/Ferracci, C-622/16 P—C-624/16 P, EU:C:2018:873, т. 23—28 и цитираната съдебна практика).

44 Следователно въпросът дали, за да се признае процесуална легитимация да се иска отмяната на обжалвания регламент за изпълнение, е необходимо жалбоподателите да бъдат лично засегнати от него, зависи от това дали той включва мерки за изпълнение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

45 В това отношение следва да се отбележи, както бе посочено в точка 41 по-горе, че обжалваният регламент за изпълнение изключва ipso iure всякакъв внос на продукти от животински произход от предприятия, включени в приложението към него, 12 от които принадлежат на жалбоподателите. От това следва, че за да породи действието си регламентът за изпълнение, не е необходима никаква мярка за изпълнение от страна на органите на Съюза или на държавите членки. В този смисъл като мярка за изпълнение на посочения регламент за изпълнение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС би могло да се приеме само акт, приет от митническите органи на държава членка, с който се отказва допускане до свободно обращение на пазара на Съюза на продукти от животински произход от предприятията, принадлежащи на жалбоподателите и включени в приложението към въпросния регламент за изпълнение.

46 Приемането на такъв акт обаче не е част от редовното функциониране на системата, установена с приложимите правила. Всъщност от член 12, параграф 2, буква в) от Регламент № 854/2004 следва, че след включването на трета държава в списъка по член 11 от същия регламент компетентните органи на тази трета държава са длъжни да блокират още на митницата на държавата по произход всяка партида, предназначена за износ на този пазар, произхождаща от предприятие, което не е включено в списъка на предприятията, на които е разрешено да изнасят продукти от животински произход за пазара на Съюза.

47 Следователно хипотетичен сценарий, при който въпреки приемането на обжалвания регламент за изпълнение партида от предприятие, принадлежащо на жалбоподателите, което е премахнато от спорните списъци, пристигне на границата на Съюза, ще се основава на предпоставката, че жалбоподателите се опитват с помощта на бразилските органи да нарушат обжалвания регламент за изпълнение, прилагайки практики за заобикалянето му. Тази предпоставка обаче не може да се вземе предвид, за да се прецени налице ли са мерки за изпълнение на подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, както тази разпоредба е

изменена с Договора от Лисабон. Всъщност целта на тази разпоредба е по-специално да позволи на физическо или юридическо лице да подаде жалба срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение, за да се избегне положение, при което лицето трябва да извърши нарушение, за да има право на достъп до съд (решение от 6 юни 2013 г., T & L Sugars и Sidul Açúcares/Комисия, T-279/11, EU:T:2013:299, т. 58; в този смисъл вж. също определение от 4 юни 2012 г., Eurofer/Комисия, T-381/11, EU:T:2012:273, т. 60).

48 Ако въпреки този анализ трябва да се приеме, че обжалваният регламент за изпълнение включва мерки за изпълнение, налага се констатацията, че при всички положения този регламент засяга жалбоподателите лично, тъй като в приложението към него всеки от тях е посочен поименно в качеството си на собственик на някои от включените в него предприятия. Всъщност в това отношение посоченият регламент за изпълнение засяга жалбоподателите поради присъщо за тях качество, което ги разграничава от всички останали лица, тъй като са собственици на някои предприятия, включени в приложението към него, и така ги индивидуализира по същия начин както адресата на такъв акт по смисъла на решение Plaumann/Комисия от 15 юли 1963 г. (25/62, EU:C:1963:17, стр. 223).

49 От това следва, както изтъква Комисията, че жалбата е допустима само в частта, която се отнася до предприятията, принадлежащи на жалбоподателите. Следователно допустимата част от тази жалба съвпада с искането за отмяна, предявено при условията на евентуалност, поради което следва да се разгледа дали тази част е основателна.

***По същество***

50 Най-напред следва да се разгледа шестото основание.

*По шестото основание, изведено от нарушение на член 291, параграф 3 ДФЕС и на членове 3, 10 и 11 от Регламент № 182/2011*

51 Жалбоподателите твърдят, че проектът, довел до приемането на обжалвания регламент за изпълнение, е включен за становище в дневния ред на Постоянния комитет от 19 април 2018 г. Въпросният проект обаче бил внесен в посочения комитет същия ден в нарушение на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011, който предвиждал срок от поне четиринадесет дни между внасянето на проекта на акта за изпълнение и заседанието на този комитет. Този срок представлявал съществено изискване, чието нарушение водело до отмяната на посочения регламент за изпълнение. Подобно нарушение поставяло под въпрос и правото на контрол, от което се ползвали Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз по силата на член 10, параграф 4 и член 11 от същия регламент.

52 Следва да се припомни, че според член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004, когато Комисията сезира Постоянния комитет във връзка с изменението на списъка на предприятията, чиито продукти от животински произход могат да бъдат внасяни в Съюза, този комитет се произнася „в съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2“ от същия регламент.

53 Според член 19, параграф 2 от Регламент № 854/2004, когато се прави позоваване на посочения параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година за установяване на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията (ОВ L 184, 1999 г., стр. 23).

54 Решение 1999/468 е прието на основание член 202 ЕО (понастоящем след изменение член 291 ДФЕС).

55 Съгласно член 291, параграфи 2 и 3 ДФЕС:

„2. Когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващите актове на Съюза, тези актове предоставят изпълнителни правомощия на Комисията, или, в някои специфични и надлежно обосновани случаи, както и в случаите, предвидени в членове 24 и 26 от Договора за Европейския съюз, на Съвета.

3. За целите на параграф 2 Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват предварително общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията“.

56 В приложение на член 291, параграф 3 ДФЕС Парламентът и Съветът приемат Регламент № 182/2011, който отменя Решение 1999/468.

57 Член 13, параграф 1 от Регламент № 182/2011 гласи:

„Когато в основни актове, приети преди влизането в сила на настоящия регламент, се предвижда Комисията да упражнява изпълнителните правомощия в съответствие с Решение [1999/468], се прилагат следните правила:

„[…]

в) когато основният акт съдържа позоваване на член 5 от Решение [1999/468], се прилага процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от настоящия регламент, […]“.

58 От друга страна, съгласно член 13, параграф 2 от Регламент № 182/2011 „[з]а целите на параграф 1 членове 3 и 9 от настоящия регламент се прилагат към всички съществуващи комитети“.

59 От член 13, параграф 1, буква в) от Регламент № 182/2011 във връзка с посочените в точки 52 и 53 по-горе разпоредби на Регламент № 854/2004 следва, че в случая Постоянният комитет действа съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от същия регламент.

60 Накрая, съгласно член 3 от Регламент № 182/2011, озаглавен „Общи разпоредби“:

„1. Предвидените в настоящия член общи разпоредби се прилагат за всички процедури, посочени в членове 4—8.

[…]

3. Председателят внася в комитета проекта на акта за изпълнение, който предстои да бъде приет от Комисията.

Освен в надлежно обосновани случаи, председателят свиква заседание не по-рано от 14 дни след датата на внасяне на проекта на акта за изпълнение и на проекта за дневен ред в комитета. Комитетът дава своето становище по проекта на акта за изпълнение в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса. Сроковете са пропорционални и предоставят на членовете на комитета навременни и реални възможности да разгледат проекта на акта за изпълнение и да изразят мнението си.

4. Докато комитетът даде становище, всеки член на комитета може да предлага изменения, а председателят може да представя изменени версии на проекта на акта за изпълнение“.

61 Следва да се отбележи, че условията по член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011 представляват наложени с Договора за функционирането на ЕС основни процесуални правила, които са част от съществените изисквания за редовността на процедурата и чието нарушаване води до нищожност на съответния акт (решение от 20 септември 2017 г., Tilly-Sabco/Комисия, C-183/16 P, EU:C:2017:704, т. 114).

62 Тъй като в член 291, параграф 3 ДФЕС изрично е предвиден контрол от страна на държавите членки върху упражняваните от Комисията изпълнителни правомощия, които са ѝ поверени по силата на параграф 2 от този член, трябва да се приеме, че срокът от четиринадесет дни, който в особени случаи може да бъде съкратен, цели да се гарантира информирането на правителствата на държавите членки, посредством членовете им в комитета, за предложенията на Комисията, така че тези правителства да могат чрез вътрешни и външни консултации да възприемат позиция с цел защита на интересите на всяко от тях в Управителния комитет (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2017 г., Tilly-Sabco/Комисия, C-183/16 P, EU:C:2017:704, т. 103).

63 В случая от точки 212—214 от жалбата става ясно, че жалбоподателите основават доводите си на факта, че Комисията е внесла в Постоянния комитет проекта, довел до приемането на обжалвания регламент за изпълнение, на 19 април 2018 г., т.е. денят, в който се провежда заседанието, на което този комитет ще го разгледа, без да спази четиринадесетдневния срок, предвиден в член 3, параграф 3, втора алинея от Регламент № 182/2011 (вж. точка 60 по-горе).

64 В това отношение от представените от Комисията извлечения от регистъра на Постоянния комитет става ясно, че тя е внесла в посочения комитет проект на обжалвания регламент за изпълнение на 21 февруари 2018 г., както и че на 10 април 2018 г. е внесена първата редакция на посочения проект. Комисията добавя, че втората редакция на този проект, внесена на 19 април 2018 г. в този комитет, се отнася само до чисто формално допълнително изменение относно датата на влизане в сила на предложените мерки, а именно на втория ден след публикуването на посочения регламент за изпълнение в *Официален вестник на Европейския съюз*, вместо предвидения преди това срок на петнадесетия ден след публикуването. Тази версия на фактите се потвърждава от документите, представени от Комисията на 30 януари и 13 декември 2019 г. в рамките на процесуално-организационните действия.

65 Следва обаче да се припомни, че съгласно член 3, параграф 4 от Регламент № 182/2011, докато комитетът не даде становище, председателят може да представи изменени редакции на проекта на акта за изпълнение (вж. т. 60 по-горе).

66 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателите, в случая не може да се установи никакво нарушение на член 3, параграф 3 от Регламент № 182/2011.

67 Накрая, доколкото жалбоподателите основават твърдяното нарушение на другите разпоредби, на които се позовават, а именно на член 291, параграф 3 ДФЕС и на членове 10 и 11 от Регламент № 182/2011, единствено на неспазването на четиринадесетдневния срок, предвиден само в член 3, параграф 3 от същия регламент, в случая отново не може да се установи никакво нарушение на другите посочени разпоредби.

68 Ето защо шестото основание трябва да бъде отхвърлено.

*По първото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране*

69 Жалбоподателите изтъкват, че в рамките на задължението си да мотивира обжалвания регламент за изпълнение Комисията е трябвало да изложи конкретните причини, поради които приема, че всяко от съответните предприятия трябва да бъде премахнато от списъците по член 12 от Регламент № 854/2004. На първо място обаче, съгласно съображение 4 от посочения

регламент за изпълнение той се основавал на предупреждения за наличието на салмонела в месото от домашни птици и в месните продукти от месо от домашни птици с произход от няколко предприятия в Бразилия, без обаче да се посочва кои са съответните предприятия. Освен това от приложението към регламента за изпълнение става ясно, че Комисията е премахнала някои предприятия, принадлежащи на първия жалбоподател, от списъка на предприятията, на които е разрешено да внасят месо от домашни копитни животни и месни продукти, докато съображение 4 от същия регламент за изпълнение не се отнасял до този вид продукти.

70 Второ, според съображение 5 от обжалвания регламент за изпълнение бразилските органи не успели да преодолеят констатираните пропуски, поради което не били налице достатъчно гаранции за това, че предприятията, посочените в съображение 4 от посочения регламент, се придържат към изискванията на Съюза. Липсата на каквото и да било уточнение във връзка с фактическото и правно основание на тази преценка и във връзка с идентифицирането на съответните предприятия обаче представлявала липса на мотиви.

71 Трето, съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение разкривало противоречие, тъй като с оглед на едни и същи факти се позовава на установени случаи на измама и на наличието на текущи разследвания, като не позволявало да се разбере защо въпросните разследвания водят по-скоро до загуба на доверие, отколкото до укрепване на доверието. Освен това въпросният регламент за изпълнение не съдържал никакво позоваване на релевантните факти с оглед на всяко от посочените предприятия.

72 Следва да се припомни, че изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на даден акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя (решение от 11 септември 2003 г., Австрия/Съвет, C-445/00, EU:C:2003:445, т. 49).

73 Що се отнася по-специално до актовете с общо приложение, какъвто е обжалваният регламент за изпълнение (вж. т. 38 по-горе), мотивите могат да се ограничат до посочване на общото положение, довело до приемането му, и на общите цели, които той възнамерява да постигне (решение от 9 септември 2003 г., Kik/СХВП, C-361/01 P, EU:C:2003:434, т. 102).

74 Следва да се припомни също че противно на твърдяното от жалбоподателите на няколко места в писмената им защита (вж. т. 92 по-горе), правото на Съюза не им предоставя никакво индивидуално право, чийто предмет е да им позволи да внасят продуктите си, предназначени за пазара на Съюза (вж. т. 37 по-горе). Както бе посочено в точки 23—34 по-горе, акт като обжалвания регламент за изпълнение няма за цел да отмени каквото и да било индивидуално право, предоставено по силата на други разпоредби на правото на Съюза, което би наложило започването на разследване относно действията на разглежданото лице, което разследване да доведе до приемането на индивидуален акт, съдържащ подробни мотиви за инкриминираните действия.

75 Тази действителност е още по-очевидна след сравнение между правната уредба, в която упражняват дейността си предприятията износители, установени в трети държави (вж. т. 23—34 по-горе), и правната уредба, в която упражняват дейността си предприятията на Съюза.

76 По-специално, от една страна, предприятията на Съюза трябва да бъдат одобрени по силата на член 3 от Регламент № 854/2004. Процедурата по одобряването започва по искане на оператора, като самото одобрение се дава от компетентните органи на държавите членки при условията и по реда, предвидени в член 31, параграф 2 от Регламент № 882/2004. За тази цел операторът трябва да представи доказателство, че отговаря на съответните изисквания на законодателството на Съюза в областта на фуражите или храните. Одобряването предоставя на операторите на предприятията на Съюза индивидуално право да пускат на пазара на Съюза продукти от животински произход. Освен това член 54, параграф 2 от последния регламент предвижда редица други мерки за принудително изпълнение, които компетентните органи на държавите членки са длъжни да предприемат по отношение на предприятията, които не изпълняват задълженията си по силата на приложимото законодателство. От това следва, че индивидуалното право, с което разполагат операторите на предприятия на Съюза, което произтича от правото на Съюза, може да бъде засегнато само при условията, предвидени в член 31, параграф 2, буква д) от този регламент относно отнемането на одобрението поради сериозни нередности или повторни мерки за спиране на производството, и в член 54, параграфи 1—3 от същия регламент, който предвижда поредица от други мерки за принудително изпълнение поради неизпълнение на задължения. Тези разпоредби предвиждат въвеждането на процедура срещу оператора на посоченото предприятие, която води до приемането на индивидуален акт, в който се излагат мотиви, изясняващи неизпълнението на задължения от посочения оператор.

77 От друга страна, по силата на членове 4—8 от Регламент № 854/2004 компетентните органи на държавите членки извършват редица видове официален контрол по отношение на всички продукти от животински произход, които попадат в приложното поле на посочения регламент.

78 От това следва, че операторите на предприятията на Съюза могат да инициират процедура, водеща до издаване на одобрение, което се предоставя, ако заявителят отговаря на определени обективни критерии. В този случай предприятията, които са получили такова одобрение, се ползват с индивидуално право да пускат на пазара на Съюза продукти от животински произход — право, което може да бъде отнето само при условията, описани в точка 76 по-горе. В замяна на това съгласно правото на Съюза държавите членки поемат задълженията, посочени в точка 76 по-горе, като освен това Комисията има спрямо тях правомощия за принудително изпълнение, предвидени в Договора.

79 За разлика от това, от членове 11 и 12 от Регламент № 854/2004 следва, че възможността за намиращите се в трета държава предприятия да изнасят продукти от животински произход за пазара на Съюза изисква, от една страна, включването на въпросната държава, и от друга страна, включването на съответното предприятие в списъците, предвидени в тези разпоредби. На първо място обаче, законодателят на Съюза не е предоставил на операторите на заинтересованите предприятия, намиращи се в трета държава, никаква роля при започването на съответните процедури, нито им дава възможност да сезират Комисията, в случай че компетентният орган на третата държава откаже да ги включи в разглежданите списъци. На второ място, въпросните процедури не водят до приемането на акт на Съюза, предоставящ индивидуално право, което би могло да бъде отнето единствено след приключване на производство, образувано срещу всяко от посочените предприятия. Както бе посочено, двустепенната система, установена с посочения регламент, цели да позволи на Комисията да направи преценка дали компетентните органи на третата държава предоставят гаранциите, изисквани от членове 11 и 12 от този регламент (вж. т. 24—38 по-горе). Всъщност, от една страна, премахването на предприятие от спорните списъци не означава отмяна на евентуално право, предоставено от правото на Съюза (вж. т. 38 по-горе), а от друга страна, нито Комисията, нито държавите членки разполагат с правомощия за принудително изпълнение по отношение на предприятията, намиращи се извън Съюза, или на третите държави, които не са пряко подчинени на задълженията, наложени от правото на Съюза.

80 С оглед на тези разлики Комисията е свободна в замяна на това да установи прага на надеждност на гаранциите, предоставени от компетентните органи на трета държава, на особено високо равнище, като по този начин може да изисква, с оглед на основните параметри, на практика безупречни резултати от страна на компетентните органи на третите държави.

81 В този смисъл изискванията за мотивиране, посочени в точки 72 и 73 по-горе, означават, че Комисията трябва да изложи мотивите, които са я накарали да приеме, че бразилските органи не предоставят повече гаранциите, предвидени в член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004, по отношение на посочените предприятия.

82 Ако въпросните мотиви се позовават на данни, свързани с някои предприятия, изложението във връзка с тях трябва да описва въпросните данни като относима информация по смисъла на член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004 само доколкото това е необходимо, за да се обяснят, заедно с действията или изявленията на органите на съответната трета държава, причините, поради които Комисията смята, че последните вече не предоставят гаранциите, изисквани от член 12, параграф 2 от този регламент.

83 В случая от приложението към обжалвания регламент за изпълнение става ясно, че посочените в него предприятия, които принадлежат на жалбоподателите, са включени в четири различни таблици. Първата таблица се отнася до месото от домашни копитни животни (раздел I от номенклатурата на секторите) и включва само едно предприятие, принадлежащо на първия жалбоподател. Втората таблица се отнася до месото от домашни птици и лагоморфни (раздел II от номенклатурата на секторите) и включва осем предприятия, принадлежащи на първия жалбоподател, и две предприятия, принадлежащи на втория жалбоподател. Третата таблица се отнася до мляното месо, месните заготовки и механично отделеното месо (раздел V от номенклатурата на секторите) и включва по-специално осем предприятия, принадлежащи на първия жалбоподател, и едно предприятие, принадлежащо на втория жалбоподател. Четвъртата таблица се отнася до месните продукти (раздел VI от номенклатурата на секторите) и включва шест предприятия, принадлежащи на първия жалбоподател.

84 В съображения 4 и 5 от обжалвания регламент за изпълнение Комисията посочва, че бразилските органи са били приканени да предприемат изискуемите коригиращи действия за преодоляване на големия брой сериозни и повтарящи се случаи на несъответствие с изискванията на Съюза, дължащи се на присъствието на салмонела в месото от домашни птици и заготовките от месо от домашни птици. От предоставената от същите органи информация, както и от резултатите от официалните проверки по границите на Съюза обаче следвало, че необходимите мерки не са били предприети, така че пускането на пазара на продукти от съответните предприятия представлява риск за общественото здраве. Тези мотиви се отнасят до десетте предприятия, които принадлежат на жалбоподателите и са включени във втората таблица от приложението към посочения регламент за изпълнение.

85 Освен това според съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение разследванията на случаи на измама, открити в Бразилия през март 2018 г., показват, че не са налице достатъчно гаранции, за да се твърди, че предприятията, които принадлежат на жалбоподателите и са премахнати от спорните списъци, отговарят на съответните изисквания на Съюза. Тези мотиви се отнасят до всички предприятия на жалбоподателите, посочени в четирите таблици от приложението към обжалвания регламент за изпълнение. В това отношение се налага констатацията, че самото естество на въпросната измама, отнасяща се до сертифицирането в лабораторни условия на месото, включително птичето месо, и на месните продукти, изнасяни за Съюза, може да постави под въпрос надеждността на гаранциите, които бразилските органи трябва да предоставят по силата на член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004 — обстоятелство, което според същото съображение прави продуктите с произход от тези предприятия рискови за човешкото здраве.

86 Тези мотиви съдържат всички данни, които с оглед на приложимата правна уредба позволяват да се разберат причините за приемането на обжалвания регламент за изпълнение в областта на месото и месните продукти, включително птичето месо.

87 Всъщност данните, посочени в обжалвания регламент за изпълнение, се отнасят до слабости на компетентните бразилски органи с оглед на гаранциите, които те трябва да предоставят по смисъла на член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004 — обстоятелство, което очевидно е свързано със защитата на общественото здраве, чието опазване е цел на същия този регламент. Тези мотиви позволяват и на жалбоподателите, в качеството им на лица, които са процесуално легитимирани да искат отмяната на обжалвания регламент за изпълнение, да подадат жалба, за да оспорят точността на констатациите в основата на действията на Комисията.

88 В това отношение, противно на твърденията на жалбоподателите, Комисията не е трябвало да излага в обжалвания регламент за изпълнение какви конкретни предупреждения, отправени от органите на държавите членки след всяка проверка на границата на Съюза, се отнасят до всяко от предприятията, посочени в приложението към въпросния регламент, или кои конкретни факти са в основата на обвинението за измама в областта на сертифицирането с оглед на всяко от съответните предприятия.

89 Всъщност, от една страна, тъй като в съображение 5 от обжалвания регламент за изпълнение Комисията посочва, че само съответните предприятия са премахнати от свързания с тях списък, жалбоподателите могат да проверят дали продукти, изнасяни от предприятие, включено в посоченото приложение, са били обект на предупреждение и дали евентуалният им брой може да се квалифицира като значителен. От друга страна, мотивът, изложен в съображение 6 от посочения регламент за изпълнение, а именно че приложимата система за сертифициране страда от слабости, илюстрирани в документите относно разследванията, провеждани от полицията и от бразилската съдебна власт по отношение на месото и месните продукти, е достатъчен, с оглед на посочената цел за опазване на човешкото здраве, за да подкрепи диспозитива на акт, като този регламент за изпълнение. Освен това фактът, че самите бразилски органи са открили измамата, и фактът, че те провеждат все още висящите разследвания, не разкрива никакво противоречие в мотивите. Всъщност предвид обявената цел, която е в съответствие с Регламент № 854/2004, а именно да се опази здравето на хората, Комисията е оправомощена да реагира на конкретните подозрения за измама във връзка със сертифицирането на продукти, когато тези подозрения пораждат сериозни съмнения относно системната способност на органите на третата държава да предоставят гаранциите, предвидени в член 12, параграф 2 от този регламент, без да изчаква крайния резултат от тези разследвания.

90 Накрая, противно на твърденията на жалбоподателите, секторът на месото от копитни животни и този на месните продукти попадат в обхвата на съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение, в което като цяло се говори за „месо“. Това обстоятелство обяснява защо някои предприятия, принадлежащи на жалбоподателите, са включени в първата и четвъртата таблица от приложението към посочения регламент за изпълнение, посветени на въпросните продукти.

91 От това следва, че първото основание трябва да се отхвърли.

*По второто основание, изведено от нарушение на правото на защита на жалбоподателите*

92 Жалбоподателите изтъкват, че обстоятелствата около приемането на обжалвания регламент за изпълнение разкриват нарушение на правото им на защита, защитено по силата на член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права на Европейския съюз. Според тях Комисията не ги е уведомила за събраните срещу тях доказателства, нито ги е поканила да вземат становище в това отношение преди приемането на посочения регламент за изпълнение. Те дори твърдят, че тази институция не е уважила направените от тях искания, за да изложат

пред нея становището си. Процедурата, установена с член 12 от Регламент № 854/2004, обаче водела по силата на акт на Комисията до загуба на правото им да изнасят съответните продукти, предназначени за пазара на Съюза, поради факти, свързани с отделните им действия. От това жалбоподателите правят извода, че възможността да водят диалог с бразилските органи не можела да замести спазването на правото им на защита от институцията, автор на увреждащия ги акт.

93 Съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата на основните права правото на добра администрация включва по-специално правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него. Всъщност зачитането на правото на защита във всяка започнала срещу дадено лице процедура, която може да завърши с увреждащ акт, представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да бъде гарантиран дори при липсата на каквато и да е правна уредба относно процедурата. Този принцип налага адресатите на решения, които засягат чувствително техните интереси, да бъдат в състояние да изложат надлежно своето становище по повод на доказателствата срещу тях, обосноваващи спорния акт (вж. в този смисъл решения от 21 септември 2000 г., Mediocurso/Комисия, C-462/98 P, EU:C:2000:480, т. 36 и 43 и от 1 октомври 2009 г., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, C-141/08 P, EU:C:2009:598, т. 83).

94 За разлика от това, когато става въпрос за актове с общо приложение, освен ако изрично не е предвидено друго, нито процесът по тяхното изготвяне, нито самите актове изискват по силата на общите принципи на правото на Съюза, като правото на изслушване, консултирането или информирането им, участието на засегнатите лица (определения от 30 септември 1997 г., Federolio/Комисия, T-122/96, EU:T:1997:142, т. 75, от 11 септември 2007 г., Honig-Verband/Комисия, T-35/06, EU:T:2007:250, т. 45 и решение от 15 септември 2016 г., TAO-AFI и SFIE-PE/Парламент и Съвет, T-456/14, EU:T:2016:493, т. 69).

95 В случая, както става ясно от точки 23—38 по-горе, обжалваният регламент за изпълнение представлява акт с общо приложение, приет въз основа на преценки относно ненадеждността на гаранциите, предоставени от бразилските органи, с оглед на ефективното прилагане на тяхното национално законодателство от някои предприятия, които се намират в тази трета държава.

96 От това следва, че производството, приключило с приемането на обжалвания регламент за изпълнение, не е било образувано срещу жалбоподателите и не е довело до приемането на индивидуална мярка, на която те биха били адресати. От друга страна, Регламент № 854/2004 не съдържа разпоредба, уреждаща правото на лица като жалбоподателите да бъдат изслушани. Следователно Комисията не е била длъжна да покани жалбоподателите да ѝ представят становището си по обстоятелствата, които са взети предвид за целите на приемането на обжалвания регламент за изпълнение, поради което второто основание трябва да се отхвърли.

*По третото основание, изведено от нарушение на член 12, параграф 2 и параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004*

97 Според жалбоподателите премахването само на някои предприятия от спорните списъци показва, че Комисията е оценила индивидуалните действия на всяко от тях, докато правното основание на обжалвания регламент за изпълнение, а именно член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004, позволявало само оценка на ефективността на компетентните бразилски органи.

98 Дори да се приеме, че мотивите, които са в основата на обжалвания регламент за изпълнение, се отнасят до преценката на Комисията относно ефективността на тези органи, тази преценка била опорочена от явни грешки. По-специално според жалбоподателите, първо, отправената до

бразилските органи покана да предприемат необходимите коригиращи действия след откриването на салмонела в месото от домашни птици и заготовките от месо от домашни птици има предвид препоръките, формулирани в доклада от одит, извършен през май 2017 г. От доклада, изготвен след втори одит, извършен в периода между края на януари и началото на февруари 2018 г., обаче ставало ясно, че бразилските органи са предприели мерките за изпълнение, изисквани от посочените препоръки.

99 Второ, за периода между 1 март 2017 г. и 19 април 2018 г. само 41 случая, отнасящи се до дванадесетте предприятия, премахнати от спорните списъци и принадлежащи на жалбоподателите, били предмет на предупреждение RASFF. От една страна обаче, през същия период въпросните предприятия стояли зад 6 766 контейнери, изнесени за Съюза под режим на засилен контрол, включващ системни проверки на партидите, които пристигат на митницата за внос. От друга страна, между 19 юни 2017 г. (датата, на която бразилските органи започнали да контролират всички партиди, предназначени за износ) и 19 април 2018 г. девет предприятия, принадлежащи на жалбоподателите, са били предмет на от нула до две предупреждения RASFF, а две други предприятия са били предмет на от четири до шест предупреждения RASFF. Освен това спирането на одобрението на две предприятия, принадлежащи на жалбоподателите, от страна на бразилските органи през март 2018 г., влязло в сила едва от април същата година, така че минималният брой предупреждения RASFF за първите три месеца на 2018 г. не можел да се отдаде на това спиране. За разлика от това Комисията, изглежда, не е направила никакъв извод от 140-те предупреждения RASFF, отправени между 1 март 2017 г. и 19 април 2018 г., които се отнасяли до предприятия, непринадлежащи на жалбоподателите и непремахнати от спорните списъци.

100 Трето, от свързаните с това статистически данни ставало ясно, че процентът на контейнерите от предприятията, принадлежащи на жалбоподателите и премахнати от спорните списъци, по отношение на които е установено наличието на салмонела в рамките на засиления контрол, представлява около една трета от съответния процент, установен по отношение на продуктите, произхождащи от европейските предприятия, за които се смята, че се съобразят с правната уредба на Съюза. За седем предприятия, принадлежащи на жалбоподателите, въпросният процент бил между 0 и 3,1. Освен това между 1 януари и 19 април 2018 г. било отправено само едно предупреждение RASFF за предприятията, които принадлежат на жалбоподателите. От това следвало, че броят на предупрежденията RASFF за предприятията, които принадлежат на жалбоподателите, в никакъв случай не може да се квалифицира като значителен и че установените случаи на несъответствия не могат да се разглеждат като разкриващи обща култура на предприятие. Това обстоятелство намирало израз в първия проект на регламент за изпълнение, внесен за становище в Постоянния комитет на 21 февруари 2018 г. (вж. т. 3 по-горе), който не включвал почти никое от предприятията, принадлежащи на жалбоподателите.

101 Четвърто, не бил открит нито един случай на салмонела, що се отнася до месните продукти, различни от птичето месо, с произход от предприятията, които принадлежат на жалбоподателите и са премахнати от спорните списъци, така че съображения 4 и 5 от обжалвания регламент за изпълнение били опорочени от явна грешка в преценката в това отношение.

102 Пето, според жалбоподателите изводите от доклада, изготвен от Комисията през 2018 г., след приключването на втория ѝ одит (вж. т. 98 по-горе), потвърждават, че бразилските органи са предприели всички необходими действия, за да бъдат установени не само фактите, свързани с измамата, посочена в съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение, но и за да се гарантира след това спазването на изискванията за продуктите, изнасяни за пазара на Съюза. Тези мерки включват превантивното спиране, за което е взето решение през март 2018 г., на възможността за износ за някои предприятия, принадлежащи на жалбоподателите. Освен това проверките, извършени от Комисията в три предприятия, принадлежащи на жалбоподателите,

не разкрили никаква очевидна слабост. Предвид факта, че в рамките на това разследване се разследва само едно предприятие от принадлежащите на първия жалбоподател, на които е разрешено да изнасят птиче месо за Съюза, и че съдебните разследвания, на които се позовава Комисията в същото съображение, се отнасят за периода между 2012 г. и началото на 2017 г., посочените от Комисията обстоятелства не можели да поставят под съмнение надеждността на гаранциите, предоставени от бразилските органи по отношение на предприятията, които принадлежат на жалбоподателите и са премахнати от спорните списъци.

103 От точки 96—102 по-горе следва, че доводите на жалбоподателите се разделят на две части. Първата част е изведена от грешка при прилагане на правото, състояща се в нарушение на член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004 (вж. т. 97 по-горе). Втората част е изведена от явна грешка, която опорочавала преценката на Комисията относно надеждността на гаранциите, предоставени от бразилските органи по отношение на предприятията, принадлежащи на жалбоподателите (вж. т. 98—102 по-горе).

104 Най-напред следва да се отхвърли първата част от настоящото основание, според която Комисията, в нарушение на член 12, параграф 4, буква в) от Регламент № 854/2004, всъщност е направила оценка на индивидуалните действия на всяко от предприятията, посочени в обжалвания регламент за изпълнение (вж. т. 97 по-горе). Всъщност, както следва от точки 82—87 по-горе, позоваването в съображенията на посочения регламент за изпълнение на обстоятелства, свързани с принадлежащите на жалбоподателите предприятия, които са заличени от спорните списъци, е направено единствено доколкото това е необходимо, за да се обяснят причините, поради които заедно с действията или изявленията на органите на съответната трета държава Комисията смята, че последните вече не предоставят гаранциите, изисквани от член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004. Впрочем това позоваване се обяснява и с необходимостта Комисията да действа надлежно и безпристрастно, което означава, че тя трябва да направи пълен и обстоятелствен преглед на случая. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателите, фактът, че Комисията не е премахнала от спорните списъци всички бразилски предприятия, не означава, че в действителност тя е основала решението си изключително на действията или на резултатите на въпросните предприятия, без да вземе предвид резултатите на бразилските органи, засягащи надеждността на гаранциите, които последните трябва да предоставят.

105 Що се отнася до втората част, тя съдържа оплаквания, които поставят под въпрос както мотива, изведен от броя на предупрежденията RASFF, отправени във връзка с наличието на салмонела в месото от домашни птици (съображения 4 и 5 от обжалвания регламент за изпълнение), така и мотива, изведен от измамата, свързана с фалшифицирането на сертификати от бразилските лаборатории за качеството на месото като цяло, включително на месото от домашни птици (съображение 6 от посочения регламент за изпълнение).

106 От реда и условията за прилагане на член 12, параграфи 1 и 2 от Регламент № 854/2004, както следват от публикуването в интернет на спорните списъци, става ясно, че включените в него предприятия са разпределени по държави и по сектори на дейност. Съответно, както бе посочено в точка 83 по-горе, принадлежащите на жалбоподателите предприятия са премахнати от четири различни списъка, отнасящи се съответно до месото от домашни копитни животни (раздел I от номенклатурата на секторите, таблица 1 от приложението към обжалвания регламент за изпълнение), до месото от домашни птици и лагоморфни (раздел II от номенклатурата на секторите, таблица 2 от посоченото приложение), до мляното месо, месните заготовки и механично отделеното месо (раздел V от номенклатурата на секторите, таблица 3 от приложението към него) и до месните продукти (раздел VI от номенклатурата на секторите, таблица 4 от същото приложение). Всяко предприятие, включено в спорните списъци, има номер на одобрение, издаден от компетентния бразилски орган.

107 Следва да се припомни, че мотивите, изложени в съображения 4—6 от обжалвания регламент за изпълнение (вж. т. 105 по-горе), взети заедно, са в основата на премахването от спорните списъци на десетте предприятия, включени в таблица 2 от приложението към посочения регламент за изпълнение, като предприятия, на които е разрешено да изнасят в Съюза месо от домашни птици и лагоморфни (раздел II от номенклатурата на секторите). За разлика от това, що се отнася до предприятията, включени в таблици 1, 3 и 4 от приложението към обжалвания регламент за изпълнение (раздели I, V и VI от номенклатурата на секторите), единствено мотивът, свързан с посочената по-горе измама, е причина за премахването им от същите списъци като предприятия, от които е разрешен вносът в Съюза на месо от домашни копитни животни, мляно месо, месни заготовки и механично отделено месо.

108 От това следва, че макар преценките на Комисията за измамата, свързана с фалшифицирането на сертификати от бразилските лаборатории относно качеството на месото като цяло, включително на месото от домашни птици, да не са незаконосъобразни, те са достатъчни, за да обосноват обжалвания регламент за изпълнение в достатъчна степен от правна страна. Следователно на първо място трябва да се разгледат оплакванията, които жалбоподателите повдигат срещу въпросните преценки.

109 В това отношение, когато Комисията излага мотивите, на които се основава акт като обжалвания регламент за изпълнение, упражняваният от съда на Съюза контрол за законосъобразност се отнася до точността на изложените в него факти, както и до въпроса дали по естеството си въпросните факти могат да разколебаят доверието на Комисията в надеждността на гаранциите, които следва да предоставят компетентните органи на третата държава по смисъла на член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004 (вж. т. 29 по-горе). За разлика от това, предвид широкото право на преценка, с което се ползва Комисията при определянето на равнището, отвъд което тя не смята повече, че въпросните гаранции са надеждни (вж. т. 80 по-горе), съдът на Съюза не трябва — в рамките на контрола за законосъобразност, възложен му по силата на член 263, първа алинея ДФЕС — да заменя преценката си с тази Комисията по отношение на равнището на този праг. Съдът на Съюза обаче трябва да може да санкционира явна грешка в преценката, когато в конкретен случай Комисията е определила въпросния праг на равнище, което явно засяга правдоподобността на изводите ѝ относно надеждността на посочените гаранции.

110 В случая според съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение в информацията, предоставена на Комисията от компетентните бразилски органи, са посочват случаи на измама, установени в Бразилия през март 2018 г. по отношение на сертифицирането на лабораториите за месо, включително месото от домашни птици, и месни продукти, изнасяни за Съюза. Според това съображение текущите разследвания и наскоро предприетите действия от органите на съдебната власт в Бразилия сочат, че не са налице достатъчно гаранции за това, че предприятията на жалбоподателите се придържат към относимите изисквания на Съюза, така че продуктите от техните предприятия могат да представляват риск за човешкото здраве.

111 На първо място, жалбоподателите твърдят, че тези преценки са обезсилени от докладите, изготвени след два одита, извършени от Комисията в Бразилия.

112 Следва да се отбележи, че през май 2017 г. Комисията извършва първи одит в Бразилия на основание член 46 от Регламент № 882/2004. При одита са установени редица пропуски, свързани със следните слабости:

– проверки и надзор, извършвани от компетентните органи,

– конфликти на интереси,

– допустимост на суровините,

– присъствие на регистрирани ветеринарни лекари,

– реекспорт на стоки, отхвърлени след предупреждение RASFF,

– актуализиране на списъците на предприятията, сертифицирани за износ за пазара на Съюза,

– проверки за салмонела.

113 След това между 22 януари и 5 февруари 2018 г. Комисията извършва втори одит в Бразилия.

114 Макар да е вярно, че в доклада за втория одит се посочват известен брой подобрения във връзка с работата на компетентните органи в областите, посочени в точка 112 по-горе, изводите от посочения доклад не поставят под въпрос преценката, съдържаща се в съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение.

115 Всъщност както от констатациите, така и от заключенията в доклада за втория одит става ясно, че той описва действията, предприети от националните органи с цел отстраняване на системни бездействия, свързани с честотата на проверките, конфликтите на интереси относно проверителите, качеството на суровините, назначаването на подходящ брой регистрирани ветеринарни лекари, така че да се гарантира ефективното им присъствие за целите на изпълнението на техните задължения, необходимите мерки, за да се избегне реекспортирането към пазара на Съюза на партиди, които са били обект на предупреждение RASFF, своевременното актуализиране на списъците с предприятия, сертифицирани да изнасят за този пазар, и накрая тестването във връзка с проверката за салмонела.

116 Макар обаче фактическите констатации в основата на изводите в доклада за втория одит да се отнасят до действията на компетентните органи по отношение на някои предприятия, включени в извадката за целите на одита, изводите, в които се посочват направените от тези органи подобрения, се отнасят до постиженията им най-общо. Така в заключенията в този доклад се посочват системните бездействия, произтичащи от неправилно функциониране на въпросните органи, от гледна точка на методите и личния състав, които изискват подобрения като например бързината в процедурата за актуализиране на списъците с предприятията. Всъщност, както изтъква Комисията, член 46 от Регламент № 882/2004, който представлява правното основание за извършване на тези проверки, предвижда, че те имат за цел да ѝ позволят да провери спазването или придържането на законодателството и системите на трети държави към изискванията на законодателството на Съюза в областта на фуражите, храните и здравето на животните. Следователно поради естеството си тези проверки нямат за цел да открият индивидуални действия като състоящите се в мащабно фалшифициране на сертификати, включващо служители и кадри на конкретно предприятие. Във всеки случай следва да се добави, че обстоятелствата, посочени в съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение, са доведени до знанието на Комисията през март 2018 г., докато въпросният одит вече е бил приключил на 5 февруари същата година.

117 В този смисъл се налага констатацията, че доказателствата, изложени в точки 97—104 от писмената защита, подкрепят в достатъчна степен от правна страна мотивите, изложени в съображение 6 от обжалвания регламент за изпълнение.

118 По-специално от тези данни и най-вече от решението на компетентния съд, с което се разрешават разследвания на място срещу редица физически лица, прието на 4 март 2018 г., става ясно, че разследванията на бразилската федерална полиция, както и на правораздавателните органи се отнасят до случаи на мащабна измама под формата на фалшификации, свързани със сертифицирането на продуктите от животински произход, с участието на високопоставени служители и със знанието на членове на управителния съвет на жалбоподателите. В това решение се посочват практики в рамките на групата, към която принадлежат жалбоподателите,

чиято цел е да уязвят обществената система за извършване на санитарни проверки посредством фалшифицирани сертификати. В този смисъл фактът — дори да се приеме за доказан, че към момента на съставянето на този документ само едно предприятие, включено до този момент в спорните списъци, е било пряко засегнато, а именно предприятието с номер на одобрение 1001 — не засяга преценката на Комисията относно мащаба на заплахата, която подобни действия представляват, и следователно относно надеждността на гаранциите, предоставени от бразилските органи именно срещу този вид заплахи. Нещо повече, пълното интегриране на посочената група, както изтъква Комисията, налага техните продукти да се движат от едно предприятие в друго, за да бъдат извършени необходимите преработвателни операции. Освен това евентуалното участие на членове на управителния съвет, както и на високопоставени служители на жалбоподателите не позволява да се заключи със сигурност, докато разследването е все още в ход, че инкриминираните действия са ограничени само до едно предприятие.

119 В това отношение е важно да се отбележи, че с писмо от 5 март 2018 г. Комисията се е обърнала към бразилските органи във връзка с измамата относно сертифицирането на месото, по-специално с оглед на салмонелната бактерия. В този смисъл, след като припомня, че многократно е приканвала посочените органи да разширят разследването си спрямо всички предприятия във всички бразилски щати, изнасящи месни продукти за Съюза, Комисията иска, първо, подробна информация относно първия жалбоподател и пет лаборатории за анализи, които според последните репортажи в пресата се явяват свързани с измамните дейности, и второ, незабавното спиране на всички партиди от първия жалбоподател или на сертифицираните от въпросните лаборатории.

120 Вследствие на това искане с писмо от 15 март 2018 г. бразилското министерство на земеделието уведомява Комисията, че току-що е спряло сертифицирането на седем предприятия, които принадлежат на жалбоподателите, и че продължава да изпълнява преди това взетото решение за спиране на дейността на други три предприятия, които принадлежат на жалбоподателите.

121 При това положение с две определения от 17 април 2018 г. бразилските органи отменят това спиране на дейността за всички предприятия, с изключение на предприятието с номер на одобрение 466, без да представят конкретни доказателства, обосноваващи тази благоприятна за жалбоподателите мярка, въпреки че разследването все още е било в начален стадий.

122 Както обаче изтъква Комисията, тези обстоятелства обективно могат да разколебаят доверието ѝ в гаранциите, предоставени от бразилските органи по отношение на предприятията, които принадлежат на жалбоподателите, и не разкриват явни грешки в преценката предвид широката свобода, с която тя разполага, за да определи прага, отвъд който тези гаранции не трябва повече да бъдат квалифицирани като надеждни (вж. т. 79, 80 и 109 по-горе).

123 В това отношение е без значение обстоятелството, че към момента на приемане на обжалвания регламент за изпълнение разследванията все още не са били приключени, поради което изявленията на полицейските и правораздавателните органи относно фактическите констатации в рамките на тези разследвания не засягат окончателните заключения. Всъщност, както бе посочено в точки 74—82 по-горе, посоченият регламент за изпълнение няма за цел да оттегли каквото и да било индивидуално право, чиито титуляри са жалбоподателите, което би наложило предварителното започване на разследване, което да доведе до окончателни заключения. Единствената му цел е да установи степента, в която Комисията продължава да има доверие в гаранциите, предоставени от бразилските органи в съответствие с член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004. Установените в случая рискове обаче, които са резултат от слабости в работата на бразилските органи (вж. т. 117—122 по-горе), са пряко свързани със задълженията за опазване на здравето на хората и животните съгласно членове 11 и 12 от посочения регламент. От това следва, че регламентът за изпълнение може законосъобразно да се основава, както в случая, на данни, които обективно могат да разколебаят това доверие.

124 Следователно преценките на Комисията за измамата, свързана с фалшифицирането на сертификати на бразилските лаборатории относно качеството на месото като цяло, включително месото от домашни птици, са достатъчни в подкрепа на обжалвания регламент за изпълнение, така че втората част от третото основание следва да се отхвърли, без да е необходимо да се разглеждат доводите на жалбоподателите относно броя на предупрежденията RASFF за наличието на салмонела в месото от домашни птици (вж. т. 107 и 108 по-горе).

125 Тъй като първата част от третото основание също бе отхвърлена (вж. т. 104 по-горе), самото основание трябва да се отхвърли в неговата цялост.

*По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация*

126 Според жалбоподателите анализ на релевантните статистически данни показва, че има други предприятия, които от пропорционална гледна точка са били предмет на повече предупреждения RASFF в сравнение с притежаваните от тях и които не са премахнати от спорните списъци. Поради това те смятат, че от гледна точка на критериите, установени в съображения 4 и 5 от обжалвания регламент за изпълнение, предприятията, които им принадлежат, се намират в положение, сходно с това на тези други предприятия. От това следвало, че преценките относно риска за общественото здраве по отношение на тези две категории предприятия не можели да бъдат различни, след като позоваванията на Комисията на измамата, посочена в съображение 6 от въпросния регламент за изпълнение, се отнасят само до твърдения за ограничен брой предприятия.

127 Следва да се припомни, че жалбоподателите искат от Общия съд да отмени обжалвания регламент за изпълнение, по силата на който дванадесет предприятия, които им принадлежат, са премахнати от спорните списъци. От анализа на третото основание обаче става ясно, че регламентът за изпълнение е могъл да бъде валидно приет предвид посочения в съображение 6 от него мотив за измама, свързана с фалшифицирането на сертификати за бразилски лаборатории (вж. т. 107, 108 и 124 по-горе). С четвъртото си основание обаче жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила принципа на недопускане на дискриминация, като се е позовала на другото съображение, изтъкнато от Комисията, за да приеме обжалвания регламент за изпълнение, а именно довода за броя на предупрежденията RASFF, отправени във връзка с наличието на салмонела в месото от домашни птици (съображения 4 и 5 от посочения регламент за изпълнение). Така, дори Комисията да е трябвало да приеме, че гаранциите, предоставени от бразилските органи за други предприятия в тази трета държава, също не са надеждни, това обстоятелство по никакъв начин не би засегнало законосъобразността на този регламент за изпълнение по отношение на предприятията, които принадлежат на жалбоподателите.

128 От това следва, че приемането на обжалвания регламент за изпълнение не може да се разглежда като нарушаващо принципа на недопускане на дискриминация, поради което четвъртото основание трябва да се отхвърли.

*По петото основание, изведено от нарушението на принципа на пропорционалност*

129 Първо, жалбоподателите твърдят, че премахването на принадлежащите им предприятия от спорните списъци, представлява мярка, която явно не е необходима, тъй като други мерки с по-малка интензивност, като засилени контрол при износа и на границата на Съюза, били достатъчни за запазване на целта, преследвана с обжалвания регламент за изпълнение. Второ, според тях разследванията по измамата, посочена в съображение 6 от посочения регламент за изпълнение, се отнасят само до едно от притежаваните от тях предприятия, докато тези, които

се отнасят до друг въпрос, посочен от Комисията в писмената защита, засягат само четири предприятия, които им принадлежат, от които само едно е изнасяло за Съюза месо от домашни птици и заготовки от месо от домашни птици, при това в ограничени количества.

130 Следва да се припомни, че обжалваният регламент за изпълнение се основава на констатацията на Комисията, че гаранциите, предоставени от бразилските органи в съответствие с член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004, не са повече надеждни по отношение на предприятията, които принадлежат на жалбоподателите. Предвид факта, че както следва от анализа на третото основание, преценките на Комисията относно ненадеждността на въпросните гаранции поради измамата, свързана с фалшифицирането на сертификати от бразилски лаборатории относно качеството на месото, не са опорочени от незаконосъобразност, премахването на предприятията, принадлежащи на жалбоподателите, от спорните списъци е мярката, която Комисията трябва да приеме в съответствие с член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004 във връзка с параграф 4, буква в) от него. Всъщност според последната разпоредба дадено предприятие може да бъде включено в такъв списък само ако компетентният орган на третата държава предостави спрямо него описаните в разпоредбата гаранции.

131 Така, след като Комисията е констатирала, като се е възползвала от правото си на преценка в областта (вж. т. 80 и 109 по-горе), че гаранциите, предоставени от бразилските органи в съответствие с член 12, параграф 2 от Регламент № 854/2004, не са по-надеждни по отношение на жалбоподателите и следователно липсват, премахването на предприятията, принадлежащи на жалбоподателите, от спорните списъци представлява, както следва от последната разпоредба във връзка с член 12, параграф 4, буква в) от същия регламент, подходяща и необходима мярка за преодоляване на това положение.

132 Следователно, дори да се пренебрегне фактът, че преди приемането на обжалвания регламент за изпълнение продуктите на редица предприятия, принадлежащи на жалбоподателите и заличени от спорните списъци, вече са били предмет на засилен контрол (вж. т. 99 и 100 по-горе), принципът на пропорционалност не би могъл да накара Комисията да предприеме мерки, като засилен контрол на границите на Съюза по отношение на тези продукти, при положение че тази институция вече не смята, че гаранциите, предоставени от бразилските органи в полза на въпросните предприятия, са надеждни.

133 От това следва, че петото основание трябва да бъде отхвърлено, както и жалбата в нейната цялост.

**По съдебните разноски**

134 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като са загубили делото, жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, включително тези по обезпечителното производство, в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

**1) Отхвърля жалбата.**

**2) Осъжда BRF SA и SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA да заплатят съдебните разноски на Комисията, включително възникналите по обезпечителното производство.**

Gratsias Frimodt Nielsen Schwarcz

Valančius Frendo

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 юли 2020 година.

Подписи